

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

Talmud Navigator

נזיר-כהן גדול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
על כזית מת, ועל כזית נצל.												■
ואיזהו נצל?												^
בשר המת שקרש ומוהל שהרתיח.												◇
היכי דמי?												^
אילמא דלא ידעינן דדידיה הוא												!
כי קרש מאי הוי?												⚡
אלא ידעינן דדידיה הוא												!
אף על גב דלא קרש												⚡
בסתם, אי קרש - מוהל הוא, לא קרש - דלמא כיחו וניעו הוא.	רבי ירמיה:											◇
יש נצל לבהמה, או אין נצל לבהמה? מי אמרינן גמירי נצל דאתי מאדם, אבל דאתי מבהמה לא, או דלמא לא שנא?	בעא מיניה אביי מרבה:											◇
הניחא למאן דאמר: טומאה חמורה עד לגר, וטומאה קלה עד לכלב - שפיר, אלא למ"ד: טומאה חמורה עד לכלב, מאי איכא למימר?												◇
המחוזה באור - טמא, בחמה - טהור	תא שמע:											◇
ואי ס"ד עד לכלב, אפי' בחמה נמי?												⚡
אימת ממחי ליה? בתר דאסרוה, בחמה כיון דאסרח הוה ליה עפר.												◇
כל הנצוק טהור, חוץ מדבש הזיפים והצפחית	תנן: [ת"ק]											◇
אף המקפה של גריסין ושל פול, מפני שהיא סולדת לאחוריה.	בית שמאי:											◇
יש נצוק לאוכלין או אין נצוק לאוכלין? מי אמרינן משום דאית בהו רירי, והני לית בהו רירי, או דלמא משום דסמיכין הוא, והכא הא סמיכין?	בעי רמי בר חמא:											◇
חלב המת שהוא שלם והתיכו - טמא, היה מפורד והתיכו - טהור	רבא, ת"ש:											◇
ואי סלקא דעתך אין נצוק לאוכלין, שלם והתיכו נמי ליטהך												⚡
הכא במאי עסקינן - כגון דבהדי דמרתח ליה סליק עמודא דנורא לפומיה דמנא וקרש, דאיתיה כולא גבי הדדי.	ר זירא, אנא ומר בריה דרבינא תרגימנא:											◇
אף המקפה של גריסין ושל פול, מפני שהן סולדין לאחוריהן.	רבינא לרב אשי: ת"ש, בית שמאי:											◇
מידי איריא? התם משום דסמיכין, הכא משום רירי.												◇
ועל מלא תרווד רקב.												■
וכמה שיעורו?												^
מלא פיסת היד	חזקיה:											◇
מלא חפניו.	רבי יוחנן:											◇
מלא תרווד רקב שאמרו - ישנן מקשרי אצבעות ולמעלה, דברי ר"מ	תנן: [רבי מאיר]											◇
מלא חפניו	חכמים:											◇
בשלמא ר' יוחנן הוא דאמר כרבנן, אלא חזקיה כמאן? לא כר"מ ולא כרבנן												⚡
מלא פיסת היד ומלא קשרי אצבעותיו למעלה - חד שיעורא הוא.	אמרי:											◇
ממאי דהאי מקשרי אצבעותיו ולמעלה לראש? דלמא למטה מדידיה דהוה ליה מלא פיסת היד	רב שימי בר אדא לרב פפא:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נזיר-כהן גדול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
איזהו מת שיש לו רקב? מת שנקבר ערום בארון של שיש או על גבי רצפה של אבנים - זהו מת שיש לו רקב, נקבר בכסותו בארון של עץ או על גבי רצפה של לבנים - זהו מת שאין לו רקב.	ת"ר:											■
אין רקב אלא הבא מן הבשר ומן הגידים ומן העצמות.	עולא:											■
רקב הבא מן הבשר - טהור	איתיביה רבא לעולא:											ז
הא מן העצם - טמא ואע"ג דליכא בשך												ז
אימא הכי: רקב הבא מן הבשר - טהור עד שיש עצם בבשר.												!
הא ליכא גידים												ז
אי אפשר לבשר ולעצמות בלא גידים.												!
שני מתים שקברן זה עם זה - נעשו גלגליון זה לזה.	רב שמואל בר אבא א"ר יוחנן:											■
רקב הבא מב' מתים - טמא	מתיב רב נתן:											ז
שקברו זה בפני עצמו וזה בפני עצמו, והרקיבו ועמדו על מלא תרודו רקב.	רבא:											!
גזו שערו וקברו עמו - נעשה לו גלגליון.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											■
כל שבמת טמא, חוץ מן השינים והשער והצפורן, ובשעת חיבורן - כולן טמאין.	תנן התם:											■
שערו העומד לגלח, צפורן העומד ליגזז, מאי? מי אמרינן כל העומד ליגזז כגזוז דמי, או דלמא השתא מיהא הא מחוברין?	בעי חזקיה:											^
וניפשוט ליה מדרבה בר בר חנה, טעמא משום דגזו, הא לא גזו לא												ז
הכי קאמר: גזו הרי זה גלגליון, לא גזו מיבעי ליה.												!
רקב הבא מן העקב, מהו? כי גמרינן רקב הבא מכוליה מת, אבל דאתי מן עקב לא, או דלמא לא שנא?	בעי ר' ירמיה:											^
רקב הבא משני מתים - טמא	ת"ש, דתני ר' נתן ברבי אושעיא:											ז
ואי ס"ד הבא מן העקב לא, זיל הכא דלמא דרך עקב קאתי, והכא דלמא דרך עקב קאתי.												ז
אי דאירקיב כוליה מת וקאתי דרך עקב הכי נמי, אלא הכא כגון דאירקיב חד אבר וקאתי דרך עקב, מאי? תיקו.												!
עובר במעי אשה הוי גלגליון או לא? כיון דאמר מר עובר ירך אמו, הלכך גופה הוא ולא הוי גלגליון, או דלמא כיון דסופו לצאת - מיפרש פריש מינה?	בעי רבי ירמיה:											^
ואת"ל עובר דסופו לצאת מיפרש פריש מינה, שכבת זרע במעי אשה, מהו? מי אמרי' כיון דלא איתצר כי גופה דמי, או דלמא כיון דמעלמא קאתי לא?												^
פירשה, מהו? כיון דלא מקיימא בדלא אכלה - חיותא הוא, או דלמא הא נמי מעלמא אתי?	בעי רב פפא:											^
בעי רב אחא בריה דרב איקא:	עורו, מהו?											^
בעי רב הונא בר מנחם:	כיצו וניעו, מהו?											^
רב שמואל בר אחא לרב פפא:	ואי ס"ד כל הני דקאמר הוי גלגליון, רקב דמטמא היכי משכחת לה?											ז
דאשקיייה מי דקלים וסכיא נשא ושלקו במי טבריא.												!
נקטינן: מת שטחנו אין לו רקב.	אביי:											■
טחנו וחזר והרקיב, מהו? מידי הוא טעמא אלא דאיכא בשר וגידים ועצמות והאיכא, או דלמא כברייתו בעינן וליכא?	איבעיא להו:											^
תיקו.												■

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
---	---

Talmud Navigator

נזיר-כהן גדול	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מת שחסר - אין לו רקב ולא תפוסה ולא שכונת קברות.	תני עולא בר חנינא:											◊	נא:
לא, אם אמרת במת שיש לו רוב ורובע או מלא תרווד רקב, תאמר בחי שאין לו לא רוב ולא רובע ולא מלא תרווד רקב?	מיתבי:											◊	נא:
היכי דמי? דארכיב חד אבר, דכוותיה גבי מת אפ"ל חד אבר איכא רקב												◊	נא:
מי קתני הא מת? הא קמ"ל: שום מת יש לו רקב, שום חי אין לו רקב.												◊	נא:
הרקיב כשהוא חי וחזר ומת, מהו? כי גמירי רקב דארכיב כשהוא מת, או דלמא השתא מיהא הא מיית?	בעי רבא:											◊	נא:
לא, אם אמרת במת שיש לו רוב ורובע ומלא תרווד רקב, תאמר בחי כו'	ת"ש:											◊	נא:
טעמא משום חי, הא מת יש לו רקב.												◊	נא:
מי קתני הא מת? הא קא משמע לן, דשום מת יש לו רקב, שום חי אין לו רקב.												◊	נא:
נמלה שחסרה, מהו? שיעורא גמירין לה והא חסר, או בריה גמירי לה והאיכא?	בעי אבא:											◊	נא:
רב יהודה מדיסקרתא, (ויקרא יא) בהם - יכול בכולן? ת"ל: מהם, אי מהם יכול מקצתן? ת"ל: בהם, הא כיצד? עד שיגע במקצתן שהוא ככולן, ושיערו חכמים בכעדשה, שכן החומט תחלת ברייתו בכעדשה	ת"ש:											◊	נב:
ש"מ: שיעורא גמירי לה.												◊	נב:
כי בעינן שיעורא - דבדלא הויא כעדשה לא מטמא, דלא נפלה בה נשמה, אבל נפלה בה נשמה לא תיבעי לך.	רב שמעיה:											◊	נב:
השדרה והגולגולת.												◊	נב:
שדרה וגולגולת תנן, או דלמא או שדרה או גולגולת?	איבעיא להו:											◊	נב:
שדרה שגירד רוב עליעלן שבה - טהורה, ובקבר אפילו משוכרת או מפורקת - טמאה, מפני הקבר	רבא, ת"ש:											◊	נב:
טעמא משום דגירד, הא לא גירד - טמא, ש"מ: או שדרה או גולגולת קתני.												◊	נב:
הא לא קתני, הא קמ"ל, דכי גירד טהורה, אידך תיבעי לך.												◊	נב:
ששה דברים ר' עקיבא מטמא וחכמים מטהרין, וחזר בו ר' עקיבא. ומעשה שהביאו קופה מלאה עצמות לבהכ"ג של טרסיים והניחוה באויר, ונכנס תודוס הרופא וכל הרופאים [עמו], ואמר: אין כאן שדרה ממת אחד	תא שמע, רבי יהודה:											◊	נב:
טעמא דליכא שדרה דמחדא, האיכא או שדרה או גולגולת דמחדא - נזיר מגלה עליה, ש"מ: או שדרה או גולגולת תנן.												◊	נב:
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא שדרה וגולגולת דממת אחד ליכא, אלא אפ"ל או שדרה ממת אחד או גולגולת ממת אחד ליכא.												◊	נב:
ומה הן ששה דברים שרבי עקיבא מטמא וחכמים מטהרין? על אבר מן המת שבא משני מתים, ועל אבר מן החי שבא משני בני אדם, ועל חצי קב עצמות שבא משני מתים, ועל רביעית דם הבא משנים, ועל עצם כשעורה שנחלק לשנים, והשדרה והגולגולת	תא שמע ממניינא:											◊	נב:
ואי ס"ד או שדרה או גולגולת, הני שבעה הויין												◊	נב:
כי קתני - (סימן: יחיד שהוא גילח ואחד) כל היכא דפליגי עליה רבים, לאפוקי עצם כשעורה, יחיד הוא דפליגי עליה												◊	נב:
עצם כשעורה שנחלק לשנים - ר"ע מטמא	דתניא: [רבי עקיבא]											◊	נב:
ורבי יוחנן בן גורי מטהר.	רבי יוחנן:											◊	נב:
ואי בעית אימא: כי - קתני - אבר מן המת, אבר מן החי לא קתני.												◊	נב:
ואיבעית אימא: כי קתני - כל היכא דנזיר מגלה על אהילו, לאפוקי עצם כשעורה דלא.												◊	נב:
ואיבעית אימא: כי קתני - כל היכא דהדר ביה, לאפוקי רביעית דם דלא הדר ביה												◊	נב:
לא תשנה רביעית דם בחזרה, שהרי למודו של ר' עקיבא בידו ועוד, המקרא מסייעו: ועל כל נפשות מת לא יבא.	דאמר ליה רבי לבר קפרא:											◊	נב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-kev:	

נזיר-כהן גדול		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
עד ימיו היה מטמא, אם משמת חזר בו איני יודע.	רבי שמעון:											■	!	■	◇
הושהרו שיניו מפני תעניותיו.	תנא:													■	◇
רובע עצמות מן העצמים - או משנים או משלשה	ת"ש: דתניא, בית שמאי:													■	◇
רובע מן הגויה - מרוב הבנין או מרוב המנין	בית הלל:													■	◇
יכולני לעשות דברי ב"ש ודברי ב"ה כאחד, שב"ש אומרים: משנים או משלשה, או משני שוקיים וירך אחד או משני ירכיים ושוק אחד, הואיל ורוב גובהו של אדם מגובה, וב"ה אומרים: מן הגויה או מרוב בנין או מרוב מנין, הואיל וישנן במפרקי ידים ורגלים	רבי יהושע:													■	◇
אפילו עצם מן השדרה או מן הגולגולת.	שמאי:													■	◇
שאני שמאי דמחמיר.														!	◇
ליפשוט מינה: טעמא דבית שמאי דמחמיר, הא רבנן עד דאיכא שדרה וגולגולת														!	◇
לא, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דשמאי - אלא בעצם אחד דאתי מן השדרה ומן הגולגולת, אבל היכא דאיתיה בעיניה - אפילו חדא מינהון.														!	◇
רובע עצמות מן שדרה וגולגולת, מאי? כי קתני חצי קב עצמות - היכא דאיכא משאר אבריו, אבל מן שדרה וגולגולת דחמירי אפי' רובע עצמות, או דלמא לא שנא?	בעי רמי בר חמא:													^	◇
השדרה והגולגולת	רבא, ת"ש:													■	◇
ואי סלקא דעתך, רובע עצמות דאתי מן שדרה וגולגולת חמיר, ליתני: על רובע עצמות הבא מן השדרה כו'.														!	◇
והא רבא הוא דאמר: לא נצרכה אלא לשדרה וגולגולת שאין בהן רובע עצמות														!	◇
בתר דשמעה מר"ע.														!	◇
עצם אחד מן שדרה או מן גולגולת.	ת"ש, שמאי:													■	◇
שאני שמאי דמחמיר טפי.														!	◇
ליפשוט מינה: טעמא דשמאי דמחמיל, הא לרבנן עד דאיכא חצי קב עצמות														!	◇
דילמא עד כאן לא פליגי רבנן עליה דשמאי - אלא בעצם אחד, אבל ברובע עצמות - אפילו רבנן מודו.														!	◇
חצי קב עצמות וחצי לוג דם - לכל, רובע עצמות ורביעית דם - לא לכל	רבי אליעזר: זקנים הראשונים, מקצתן:													■	◇
אף רובע עצמות ורביעית דם - לכל	ומקצתן:													■	◇
חצי קב עצמות וחצי לוג דם - לכל, רובע עצמות ורביעית דם - לתרומה וקדשים, אבל לא לנזיר ועושה פסח.	ב"ד שלאחריהם:													■	◇
מכדי אין הכרעת שלישיית מכרעת														!	◇
מפי שמועה אמרו, מפי חגי זכריה ומלאכי.	רבי יעקב בר אידי:													!	◇
על אלו הנזיר מגלח.														!	◇
על אלו דרישא - למעוטי עצם כשעורה, דעל מגעו ועל משאו אין, ועל אהילו לא, ועל אלו דסיפא - למעוטי אבן הסכוכית.														!	◇
וחצי קב עצמות														!	◇
חצי קב עצמות אין, רובע עצמות לא														!	◇
היכי דמי?														!	◇
אילימא דאית בהון עצמות כשעורה														!	◇
תפוק ליה משום עצם כשעורה														!	◇

statement-מימרא **■**
 challenge-קושיא **⚡**
 question-שאלה **^**
 answer-תירוץ **!**
 proof-ראיה **■**

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-**key**:

נזיר-כהן גדול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא, דאקמח אקמוחי.												◊	גג
על אבר מן המת, ועל אבר מן החי שיש עליהן בשר כראוי.												■	< גג
אין עליהן בשר כראוי, מאי?												◊ ^	גג
אין הנזיר מגלח עליהן	רבי יוחנן:											◊ !	גג
הנזיר מגלח עליהן.	ריש לקיש:											◊ !	גג
אין הנזיר מגלח עליהן	רבי יוחנן:											◊ ■	< גג
על אבר מן המת ועל אבר מן החי וכו'	דהא קתני ברישא:											◊ ■	גג
שיש עליהן כזית בשר - אין, אבל אין עליהם - לא												◊ ■	גג
מגלח	רבי שמעון בן לקיש:											◊ ■	< גג
מדלא קתני בסיפא.												◊ ■	גג
ורבי יוחנן?												◊ ⚡	גג
כל היכא דמשמע מכללא, לא קתני בסיפא.	אמר לך: [רבי יוחנן]											◊ !	גג
והא חצי קב עצמות, דמשמע חצי קב עצמות אין, רובע עצמות לא, וקתני בסיפא רובע עצמות.												◊ ⚡	גג
התם אי לאו, רובע עצמות, הוה אמינא אפ"ל על מגעו ועל משאו לא, להכי איצטריך למיתני רובע עצמות, דעל אהילן הוא דאין הנזיר מגלח.												◊ !	גג
והא חצי לוג דם, דשמעת מינה חצי לוג דם אין, רביעית דם לא, וקתני בסיפא רביעית דם												◊ ⚡	גג
התם לאפוקי מדרבי עקיבא												◊ !	גג
רביעית דם הבא משני מתים - מטמא באהל.	דאמר רבי עקיבא:											◊ !	גג
האי אבר מן המת היכי דמי?												◊ ^	גג
אי דאית ביה עצם כשעורה												◊ !	גג
מ"ט דרבי יוחנן?												◊ ⚡	גג
ואי דלית ביה עצם כשעורה												◊ !	גג
מ"ט דריש לקיש?												◊ ⚡	גג
לעולם דלית ביה עצם כשעורה, ואפ"ה רחמנא רבייה	אמר לך ריש לקיש:											◊ !	גג
(במדבר יט) וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת	דתניא:											◊ !	גג
על פני השדה - זה המאהיל על פני המת												◊ ■	גג
בחלל - זה אבר מן החי ויש לו להעלות ארוכה												◊ ■	גג
חרב - ה"ז כחלל,												◊ ■	גג
או במת - זה אבר הנחלל מן המת												◊ ■	גג
או בעצם אדם - זה רובע עצמות												◊ ■	גג
או בקבר - זה קבר סתום												◊ ■	גג
טומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת.	דאמר מר:											◊ ■	גג
ואילו גבי נגיעה												◊ !	גג
(במדבר יט) ועל הנוגע בעצם או בחלל וגו'	רב יהודה, תניא:											◊ !	גג
בעצם - זה עצם כשעורה												◊ !	גג

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

נזיר-כהן גדול		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
או בחלל - זה אבר הנחלל מן החי ואין בו להעלות ארוכה												■	!	ג	ג
או במת - זה אבר הנחלל מן המת												■	!	ג	ג
או בקבר												■	!	ג	ג
זה קבר שלפני הדיבור.	ריש לקיש:											■	!	ג	ג
האי אבר מן המת היכי דמי?												^	!	ג	ג
אי דאית ביה עצם כשעורה												!	!	ג	ג
היינו הנוגע בעצם												ז	!	ג	ג
אלא דלית ביה עצם כשעורה, ואפ"ל הכי רחמנא רבייה												!	!	ג	ג
לעולם דאית ביה, ואם אינו ענין למגעו תנהו ענין למשאו.	אמר לך רבי יוחנן:												■	ג	ג
ומזה בשלישי ובשביעי וסותר וכו'.														ג	ג
הא דקתני עד שיטהר, בשביעי קאי, עד דעביד הערב שמש, ומני? ר"א היא, או דילמא בשמיני קאי, ומאי עד שיטהר? עד שיביא קרבנותיו, ומני - רבנן היא?	איבעיא להו:													^	ג
מתחיל ומונה מיד	תא שמע, מדקתני סיפא:													!	ג
הא רישא מאי עד שיטהר? עד שיביא קרבנותיו, ומני? רבנן היא, דאמרי: נזירות דטהרה עד שמיני לא חיילא.														!	ג
אבל הסככות, והפרעות, ובית הפרס, וארץ העמים, והגולל, והדופק, ורביעית דם, ואהל, ורובע עצמות, וכלים הנוגעים במת, ובימי ספרו, ובימי גמרו - על אלו אין הנזיר מגלח, ומזה בשלישי ובשביעי, ואינו סותר את הקודמים, ומתחיל ומונה מיד, וקרבן אין לו.															ג
ימי הזב והזבה וימי הסגרו של מצורע - הרי אלו עולין לו.	באמת אמרו:														ג
ואלו הן הסככות - אילן המיסך על הארץ, ופרעות - היוצאות מן הגדר.														■	ג
וארץ העמים.														■	ג
ארץ העמים, משום אירא גזרו עליה, או דילמא משום גושא גזרו עליה?	איבעיא להו:													^	ג
ומזה בשלישי ובשביעי	ת"ש:													ז	ג
ואי אמרת משום אירא, הזאה למה לי? אלא לאו משום גושא.														ז	ג
לא, לעולם אימא לך: משום אירא, וכי קתני - אשאר.														!	ג
הכי נמי מסתברא														■	ג
וכלים הנוגעים במת	מדקתני:													■	ג
הני כלים בני הזאה אינון?														ז	ג
אלא שמע מינה, אשאר.														!	ג
לימא כתנאי:														ז	ג
הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל - רבי מטמא	[רבי]													■	ג
מטהר	רבי יוסי ברבי יהודה:													■	ג
משום אירא	מאי לאו רבי סבר:													ז	ג
משום גושא	ר' יוסי בר' יהודה סבר:													ז	ג
לא, דכולי עלמא משום גושא														!	ג
אהל זרוק שמיא אהל	מר סבר: [רבי יוסי ברבי יהודה]													■	ג

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

נזיר-כהן גדול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
לא שמיה אהל.	ומר סבר: [רבי]									!	◇	נה.
תיבה שהיא מלאה כלים וזרקה על פני המת באהל - טמאה, ואם היתה מונחת - טהורה	והתניא, רבי יוסי ברבי יהודה:									⚡	◇	נה.
אלא, דכולי עלמא משום אורא										!	◇	נה.
כיון דלא שכיחא לא גזרו ביה רבנן	מר סבר: [רבי יוסי ברבי יהודה]									!	◇	נה.
אע"ג דלא שכיחא גזרו ביה רבנן	ומר סבר: [רבי]									!	◇	נה.
הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל - טהור, בקרון ובספינה ובאסקריא - טמא.	והתניא:									■		נה.
ואיבעית אימא: הכא שמא יוציא ראשו ורובו לשם פליגי										!	◇	נה.
הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל - טהור, עד שיוציא לשם ראשו או רובו.	והתניא, ר' יוסי בר' יהודה:									■		נה.
ומתחיל ומונה.											■	נה.
ל"ש אלא בניירות מועטת, אבל בניירות מרובה - מיסלק נמי סלקין ליה.	רב חסדא:										■	נה.
מתחיל ומונה מיד, ואין מבטל בהן את הקודמין	מתיב רב שרביא:										⚡	נה.
במאי?										^	⚡	נה.
אילימא בניירות מועטת										!	⚡	נה.
קבעי גידול שיער										⚡	⚡	נה.
אלא לאו בניירות מרובה										!	⚡	נה:
מתחיל ומונה מיד	וקתני:										■	נה:
בניירות בת חמשים יום, דיתבי עשרין ואיתילידא ביה צרעת, מגלה צרעתו והדר יתיב תלתין יומין דנזיר, דהא אית ליה גידול שער.	הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: [רב שרביא]									!	◇	נה:
נזיר שהיה טמא בספק ומוחלט בספק, אוכל בקדשים לאחר ששים יום, ושותה יין ומיטמא למתים לאחר מאה ועשרים יום	מתיב רמי בר חמא:										⚡	נה:
במה דברים אמורים - בניירות מועטת. אבל בניירות בת שנה, אוכל בקדשים לאחר שתי שנים, ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ארבע שנים	ותני עלה:										⚡	נה.
ואי סלקא דעתך סלקין ליה יומי, תיסגי ליה בשלש שנים ושלישים יום											⚡	נה.
אין לי אלא ימי טומאה שאין עולין לו מן המנין, ימי חלוטו מנין? ודין הוא: ימי טומאה מגלה ומביא קרבן, וימי חלוטו מגלה ומביא קרבן, מה ימי טומאתו אין עולין לו מן המנין, אף ימי חלוטו אין עולין לו מן המנין	ועוד מתיב רב אשי:										⚡	נה.
לא, אם אמרת בימי טומאתו - שכן מבטל בהן את הקודמים, תאמר בימי חלוטו שאין מבטל בהן את הקודמין?											⚡	נה.
אמרתי קל וחומר הוא: ומה נזיר בקבר ששערו ראוי לתגלחת נזירות - אין עולין לו מן המנין, ימי חלוטו שאין שערו ראוי לתגלחת נזירות - לא כל שכן										!	⚡	נה.
ואין לי אלא ימי חלוטו, ימי ספרו מנין? ודין הוא: מה ימי חלוטו טעון תגלחת, אף ימי ספרו, ומה ימי חלוטו אין עולין לו מן המנין, אף ימי ספרו											■	נה.
יכול אף ימי הסגרו כן? והדין נותן: חלוט מטמא משכב ומושב וימי הסגרו מטמא משכב ומושב, אם למדת לימי חלוטו שאין עולין לו מן המנין, אף ימי הסגרו אין עולין לו מן המנין										⚡	⚡	נה:
אמרתי לא, אם אמרת בימי חלוטו - שכן חלוטו טעון תגלחת ומביא קרבן לפיכך אין עולין, תאמר בימי הסגרו - שאין טעון תגלחת ואינו מביא קרבן לפיכך יעלו למנין										!	⚡	נה:
ימי ספרו וימי גמרו - אין עולין לו מן המנין, אבל ימי הזב והזבה והסגרו של מצורע - הרי אלו עולין לו	מכאן אמרו:									■	⚡	נה:
לא, אם אמרת בימי טומאה שכן מבטל בהן את הקודמין, תאמר בימי חלוטו?	קתני מיהת:										■	נה:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

נזיר-כהן גדול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
במאי?											▲	◊	נז
אלימא בנזירות מועטת											!	◊	נז
הא בעינן גידול שער											◊	◊	נז
אלא לאו בנזירות מרובה											!	◊	נז
שאינן עולין לו מן המנין	וקתני:										■	◊	נז
אלמא לא סלקין ליה ש"מ.												◊	נז
כל טומאה מן המת שנזיר מגלה עליה - חייבין עליה על ביאת מקדש, וכל טומאה מן המת שאין הנזיר מגלה עליה - אין חייבין עליה על ביאת מקדש	רבי אלעזר משום ר' יהושע:											◊	נז
לא תהא זו קלה מן השרץ	רבי מאיר:											◊	נז
ורבי אלעזר משום רבי יהושע גמר לה? והא משום רבי יהושע בר ממל גמר לה												◊	נז
כל טומאה מן המת שהנזיר מגלה עליה - חייבין עליה משום ביאת מקדש, וכל טומאה מן המת שאין הנזיר מגלה עליה - אין חייבין עליה משום ביאת מקדש	דתניא, אמר רבי אלעזר: כשהלכתי לערדסקיא, מצאתי את ר' יהושע בן פתור ראש שהיה יושב ודן לפני ר"מ בהלכה:											◊	נז
אל תהא זו קלה משרץ	אמר לו: [רבי מאיר]											◊	נז
כלום אתה בקי ברבי יהושע בר ממל?	אמרתי לו: [רבי אלעזר]										○	◊	נז
הן	אמר לי: [רבי מאיר]										○	◊	נז
כך אמר לי רבי יהושע בר ממל משום רבי - יהושע: כל טומאה מן המת שהנזיר מגלה עליה - חייב עליה משום ביאת מקדש, וכל טומאה מן המת שאין הנזיר מגלה עליה - אין חייבין עליה משום ביאת מקדש	[רבי אלעזר]										○	◊	נז
הוי, משום רבי יהושע בר ממל גמיר לה												◊	נז
שמע מינה: כל שמעתתא דמתאמרה בבי תלתא, קדמאי ובתראי אמרינן, מצינא לא אמרינן.	אמרו:											!	◊
כך מקובלני מרבי מיאשא, שקיבל מאבא שקבל מן הזוגות שקבלו מן הנביאים, הלכה למשה מסיני: בזורע שבת וחרדל בשנים ושלושה מקומות, שנותן פאה מכל אחד ואחד	רב נחמן בר יצחק: אף אנן נמי תנינא, אמר נחום הלבלי:											◊	נז
ואילו יהושע וכלב לא קחשיב, ש"מ.												■	נז
מה אם עצם כשעורה שאינו מטמא אדם באהל - הנזיר מגלה על מגעו ועל משאו, רביעית דם שהוא מטמא אדם באהל - אינו דין שיהא הנזיר מגלה על מגעה ועל משאה	רבי עקיבא - דנתי לפני רבי אליעזר:											■	נז
מה זה, עקיבא, אין דנין כאן מק"ו.	אמר לי: [רבי אליעזר]											◊	נז
וכשבאתי והרציתי דברים לפני רבי יהושע												○	◊
יפה אמרת, אלא כן אמרו הלכה.	אמר לי: [רבי יהושע]											○	◊
עצם כשעורה - הלכה, ורביעית דם - קל וחומר, ואין דנין קל וחומר מהלכה, או דלמא רביעית דם - הלכה, ועצם כשעורה - קל וחומר, ואין דנין קל וחומר מהלכה?	איבעיא להו:											▲	◊
עצם כשעורה - הלכה, ורביעית דם - קל וחומר, ואין דנין קל וחומר מהלכה.	ת"ש:											!	◊
הדרן עלך כהן גדול.												◊	נז